

V slovníku každého človeka by nemali chýbať dve slová

ĎAKUJEM a PREPÁČ

Je normálne a slušné, že sa denne niekoľkokrát iným za čokoľvek poďakujeme. Slovo prepáč sa nám ťažšie derie na jazyk, pretože ak niekoho prosíme o prepáčenie, znamená to, že sme ublížili a urobili chybu a priznávame si ju. Ak sme niekomu v našich novinách nechtiac ublížili, vždy sme sa za to ospravedlnili. Tak, ako sa aj teraz ospravedlňujeme škôlkarom a ich učiteľkám, ktoré boli zapojené v projekte EDI Evička za veľmi ale veľmi "zniženú kvalitu obrazu" v Pokroku číslo 38. V tomto čísle naprávame svoju chybu.

Ibaže cez naše noviny sa omnoho častejšie ďakuje. Ak je to preto, že sa v našom okrese nájdu ľudia, ktorí urobili niečo mimoriadne, výnimočné a vzácné pre iných a urobili to nad rámec svojich pracovných povinností, a ak to nerobili z pozície výkonu svojej funkcie, za ktorú majú menej či viac štedro zaplatené, radi také poďakovanie uverejníme. Lenže takmer všetky príspevky, ktoré do redakcie dostávame, sú plné siahodlhých "ďakovačiek". Dokonca, niekedy sa musíme dodatočne autorov príspevkov pýtať, čo sa na opisovanom podujatí konkrétne robilo, aký malo pozitívny dopad na určitú komunitu, aké problémy museli pri jeho organizovaní prekonať, čo ním sledovali, prípadne, čo bolo na ňom negatívne, alebo čo sa nepodarilo. Veľmi ťažko sa dostávame k plným menám súťažiacich, zvlášť detí, hoci som presvedčená, že práve najbližšia rodina si noviny, v ktorých bolo písané o ich ratolestiach, odloží do rodinného archívu. Zato však nechýbajú poďakovania organizátorom a sponzorom, ktoré mali odznieť na konkrétnom podujatí, kde mali svoje opodstatnenie. Dokonca, v prípade sponzorstva je organizátor povinný mu uverejniť propagačný materiál priamo na podujatí. Na viacerých obecných oslavách som si všimla panel s názvami a kontaktmi na sponzorské firmy. Tak je to správne a vhodné.

Poďakovania cez noviny predstaviteľom samosprávy, štátnej správy a pod. som v žiadnom inom médiu nevidela, lebo je to nevhodné. Snáď aj preto, že sa môže ľahko stať, že sa na niekoho veľmi dôležitého pri ďakovaní cez noviny zabudne. Prosím teda vopred o prepáčenie všetkých, ktorí by chceli ďakovať cez Pokrok politikom, predstaviteľom samosprávy a štátnej správy, ako aj podnikateľom a organizátorom určitých podujatí, nech tak urobia svojim dobrodincom priamo počas svojho podujatia.

Pozn. red. Tu už mal môj úvodník končiť, ibaže: V piatok 5. októbra 2012 prišiel náš redaktor Marian Sedlačko ráno do roboty s takouto obrovskou tortou, ktorú nám poslala šťastná stará pani Terézia Kuviková z Dolných Plachtiniec za blahoželanie v Pokroku k narodeniu jej vnučky Sofinky.

Pani Terka, spočiatku sme stratili reč, a ani nenašli správne slová - bolo to veľké a milé prekvapenie. Po tom ako sa nám úžasná domáca torta rozplynula na jazyku a ranná redakčná káva dostala sviatočný ráz, sa aj pracovná nálada v redakcii dostala do správnych obrátok. Nuž a vtedy nám slová samé padajú na papier. Posielame vám veľké ďakujeme a želáme, aby bola aj Vaša vnučka Sofinka stále taká sladká a dobrá ako bola jedinečná a chutná Vaša dobošová torta.

Milí čitatelia, všetky aj verbálne prejavy vašej priazne nás potešia, lebo nás utvrdia v tom, že je správne robiť "rodinné noviny" a do tejto veľkej rodiny patríte všetci, ktorí si POKROK každý týždeň kupujete.

Za celý kolektív týždenníka POKROK ďakuje
R. HORNÁČEKOVÁ

Havária oblúbeného lekára

Vodič mal pri hrozivo vyzerajúcej nehode šťastie, že sedel za volantom jedného z najbezpečnejších áut...

FOTO: P. GAŠPAROVIČ

Približne o 13.15. hod v pondelok 1.10. prechádzal 65-ročný vodič Volva z V. Krtíša na ceste II/575 miernou ľavotočivou zákrutou za sklabiniským salašom smerom do V. Krtíša, keď ho pravdepodobne oslepilo prudké slnko. Vodič strhol volant, následkom čoho zišiel z vozovky, narazil do zvodidiel, dostal sa mimo vozovky, kde auto pokračovalo v smere jazdy.

Vodič s autom tesne minul most cez Krtíšsky potok, preletel ponad neho a narazil do protisvalu, na ktorom sú položené betónové panely. Náraz auto odhodil pod most, kde sa zakliesnilo. Ako povedal náhodný svedok Ján B., na ceste v tom čase na tomto mieste nebolo žiadne iné vozidlo. "Videl som, ako auto zišlo z cesty, chvíľu išlo po tráve a potom zmizlo."

To už ďalší okoloidúci vodiči privolali Rýchlu zdravotnícku pomoc, políciu i hasičov, ktorí na miesto nehody prišli v priebehu niekoľkých minút. Veliteľ zása-

hu nadporučík Marián Tomaškin nám o situácii na mieste nehody po ich príchode povedal: "**Vozidlo bolo pod mostom vo vodnom toku. Zranený vodič bol vo vozidle, bol pri vedomí a stažoval sa na silné bolesti v oblasti krku a chrbtice. V spolupráci s pracovníkmi RZP a polície sme vodiča stabilizovali a preniesli do vozidla RZP, ktoré ho odviezlo do nemocnice.**"

Po ošetrení vodiča sa hasiči venovali vozidlu. Keďže z neho do potoka vytekali prevádzkové kvapaliny, položili na tok provizórnu ponornú stenu, aby zame-

dzili ďalšiemu šíreniu ropných látok. Vozidlo potom pomocou navijáka vyťahli na breh. Presnú príčinu nehody i spôsobené škody, prinesie až ďalšie šetrenie.

Zranený lekár MUDr. Štefan B. bol až do štvrtka rána hospitalizovaný vo veľkokrtíšskej nemocnici. Podľa slov riaditeľa nemocnice MUDr. Jozefa Kanyóša, pacienta vo štvrtok previezli do nemocnice v B. Bystrici, kde by sa mal podrobiť operačnému zákroku.

V mene našej redakcie i v mene vďačných pacientiek, želáme oblúbenému lekárovi skoré uzdravenie.

-P. GAŠPAROVIČ-

Už niet návratu ani nádeje

"Odišiel si tichučko, ako odchádza deň, no v našich srdciach zostáva spomienka len. Milovali sme Ťa, Ty si miloval nás, tú lásku v našich srdciach nezničí ani čas."
Dňa 6. 10. 2012 uplynul rok od úmrtia nášho drahého manžela, ocka a starkého

ŠTEFANA ŠIMONA z Opatovskej Novej Vsi.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

S láskou spomínajú: manželka Jolana, synovia

Miroslav a Lubomír s manželkami, dcérka Drahomíra s manželom, vnúčatá Drahúška, Simonka, Katka, Mirko, Deniska, Frederika a ostatní príbuzní.

OKTÓBROVÁ KUPÓNKA

POKROK

OKTÓBROVÁ
KUPÓNKA

č.2

Kupón vystrihnite, nalepte ho na hraciu kartu a na záver ju pošlite alebo prinesiete ku nám, do redakcie.

Tým ste splnili podmienku zaradenia do žrebovania o hodnotné vecné ceny.

V knihe života obrátil list na 70. stranu

Milý starký! Mal si krásny sviatok - čo Ti k nemu priateľ? Hádam zdravie, šťastie a lásku od najbližších, veď to je to najkrajšie, čo Ti život mohol dať.

Všetko najlepšie prajeme
VINCENTOVI HUMENAJOVI z Hrušova, ktorý sa 4. 10. 2012 dožil okrúhlych 70 rokov.

Do ďalšieho života života mu všetko naj praje manželka Anka, syn Peter, nevesta Janka, dcéra

Anka, zať Paľo, syn

Vincent s priateľkou

Tonkou a veľkú pusu starkému posielajú

vnúčatá Anetka s priateľom Paľkom,

Paľko s priateľkou Diankou, Lenka, Peťko,

Kamilka, Vincko, Tonka a Tonko.

Pod'akovanie za záchranu života

Touto cestou by sme sa chceli poďakovať primárovi chirurgického oddelenia vo VŠNsP, n. o., vo Veľkom Krtíši MUDr. Róbertovi Švidraňovi, MUDr. Zoltánovi Báštímu, MUDr. Richardovi Resutíkovi a zdravotným sestram, ktorí sa pričínili o záchranu života našej mamičky BARBORY NAGYOVEJ z Vinice. Ďakujú súrodenci Nagyovci.

Mala rada život a všetkých nás

"Utíchlo srdce, utíchol hlas, mala si rada život a všetkých nás. Odišla si navždy, hoci túžila si žiť, ale osud to tak zariadil, že musela si nás tak nečakane a navždy opustiť. Hoci si odišla, niet Ťa medzi nami, v našich srdciach zostaneš stále s nami. Už len kytičku kvetov na hrob môžeme Ti dať a s láskou na Teba spomínať."

S hlbokým žiaľom oznamujeme, že 27. 9. 2012 zomrela vo veku 82 rokov naša drahá

HELENA ŠTANGOVÁ, rod., Karpáčová z Veľkého Krtíša.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa s našou zosnulou prišli rozlúčiť a prejavmi sústrasti a kvetinovými darmi sa snažili zmierniť náš veľký žiaľ. Spomínajú: syn Dušan a ostatní príbuzní.

Čo bolo medzi nami, bude večné

"Kto sa hlboko vryje do srdca, nikdy sa z neho nevytratí."

Nenávratne uplynulo 2. 10. 2012 dvadsať rokov spomienok na nášho milovaného otca a starého otca JÚLIUSA BERÁNSKEHO z Novej Vsi.

Veríme, že v srdciach tých, ktorí ho poznali, ostane navždy v milej a nezabudnuteľnej spomienke. Smútiaca rodina.

Ako ten čas, beží, zastaviť sa nedá... Prečo?

So smútkom v srdci si 9. 10. 2012 pripomenieme 5. výročie, ako nás navždy opustil náš drahý manžel, otec a starý otec LADISLAV GAŽAN z Veľkého Krtíša.

"Ako ten čas beží, zastaviť sa nedá, prečo? Na drahého človeka zabudnúť sa nedá. Zdá sa, akoby to bolo iba včera, no 5 rokov uplynulo, čo nie si medzi nami. No v našich srdciach žiješ náš drahý a stále si s nami."

S láskou v srdci spomínajú: manželka, syn a dcéra s rodinami, vnuk s rodinou, vnučky Zuzka a Katka a všetci, ktorí ho mali radi.

Narodili sa

25.9. Kevin z Bušínec, Perla z Bušínec, 26.9. Liliána z Neniniec, Nela z Pôtra, Michael Daniel z D. Plachtiniec, 27.9. Karmen z Neniniec, 28.9. Michaela z D. Lomu, 29.9. Vivien z Bušínec, 1.10. Jozef z Pôtra, Adam z V. Krtíša

Blahoželáme

8.10. Brigitám, 9.10. Dionýzom, Slavomíram, 11.10. Valentínam, 12.10. Maximiliánom, 13.10. Kolomanom, 14.10. Borisom

Do večnosti odišiel si spať

"Života kniha zavrela sa, písaná srdcom, krvou zo žíl. Zápis v naj zlatým písmom hlása, že otec čestne život dožil. Nech jeho telo v rodnej hrude, v pokojnom spánku odpočíva. V pamäti našej žiaríť bude, pamiatka jeho stále živá. Už navždy prestali pre Teba hviezdy svietiť a slnko hriať, ale tí, ktorí Ťa milovali a mali radi, nikdy neprestanú na Teba spomínať." So žiaľom v srdci oznamujeme, že 30. 9. 2012 zomrel po ťažkej chorobe náš drahý starý ocko FERENC LUKÁCS z Vinice vo veku 64 rokov. Ďakujeme všetkým za prejavy sústrasti a kvetinové dary. Lúči sa vnúčik Zalán a ostatní príbuzní.

Spomíname a nezabúdame

"Človek odchádza, ale všetko krásne, čo nám dal, ostáva v nás."

Dňa 10. 10. 2012 si pripomíname smutné 10. výročie, ako nás navždy opustil náš milovaný otecko, starký a prastarký JÁN FILIP zo Želoviec.

S úctou a láskou na neho spomínajú:

dcéra Zlatka, syn Štefan s manželkou Martuškou, vnúčatá Štefan s manželkou Katkou, Janka s manželom Tonkom, Ervín s manželkou Ivetkou, Ivan s manželkou Andrejkou a pravnúčatá Ervín, Dodo, Miška, Tonko, Kristínka, Tereza, Raisička a ostatná rodina. Vy, ktorí ste ho poznali a mali radi, venujte mu s nami tichú spomienku.

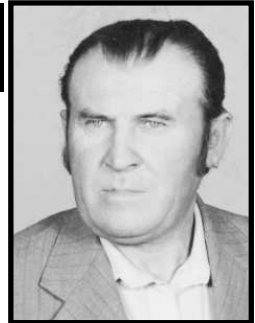
Kto v srdci žije, neumiera

"Čas plynie, už tri roky nie si medzi nami. No v našich myšlienkach a srdciach žiješ stále s nami.

Zakaždým, keď obzrieme sa späť, vidíme Ťa zase. Aj keď zostalo ticho a čas sa zastavil, nechal nám všetko. Spomienky na Teba ostali žiť v nás. Kto v srdci žije, neumiera."

Tri roky uplynú 8. 10. 2012, ako nás opustil náš drahý manžel, otec, starý otec a svokor JÁN HOLEC z Dolných Plachtiniec.

Stále spomína a nezabúda celá rodina.

V našich srdciach si stále s nami

"Kto stratil toho, koho mal rád, vie, koľko bolesti zostalo."

Dňa 8. 10. 2012 si pripomenieme

30. výročie úmrtia nášho milovaného otca a starého otca ERNESTA GYÓRGYA z Veľkého Krtíša, ktorý nás opustil vo veku 62 rokov.

"Kto ste ho poznali a mali radi, venujte mu tichú spomienku." Spomínajú: synovia Ernest a Jaroslav s manželkou Vierkou, vnučka Lucka s rodinou, vnuk Lukáš a pravnúčik Paľko.

Vinohradníci na vinobraní bodovali

Slnkom zaliate veľkokrtíšske námestie sa v piatok 28.9. popoludní pomaly zapíňalo obyvateľmi V. Krtíša a okolitých obcí, aby videli, aký veniec vinári z nášho regiónu odovzdajú primátorovi V. Krtíša Ing. Daliborovi Surkošovi. A ten bol veru hodný tohtoročnej úrody, ktorá dopriala vinárom kvalitnú vinnú révu na prípravu moku, ktorý šíri dobré meno nášho vinárskej oblasti po celom Slovensku i v zahraničí.

Po úvodnom prípitku primátora rozohrali divákovi žilky hudobníci zo zoskupenia Fidlíkanti, ktorí hrajú ľudové aj populárne melódie. Po nich pritvrdili piesne známej folkovej skupiny LOJZO rockeri zo skupiny Kochanski. To, že k vínku a vinobranu patrí ľudová hudba, spev a tanec, potvrdili členovia FS Krtíšan, ktorí návštevníkom Vinobrania 2012 ukázali, prečo ich pravidelne pozývajú na Hontiansku parádu a iné veľké festivaly na celom Slovensku. Ich tohtoročná novinka, ktorá slávila úspech v Hrušove, Cigánsky tanec, mala zaslúžený úspech aj na Vinobraní v okresnom meste. Dobre naladení diváci potom privítali hlavnú hviezdu (teda okrem vína) podujatia, skupinu Če-

chomor. V približne hodinovom koncerte predstavila táto skupina spoza rieky Moravy, na potešenie prítomných divákov, svoje najznámejšie skladby. V bohatom programe Vinobrania 2012 organizátori pamätali aj na najmenších návštevníkov. Pre deti boli pripravené za kultúrnym domom tvorivé dielne, ktoré viedli pracovníci CVČ i bábkové divadlo so známou rozprávkou Šípková Ruženka, ktoré predviedli bábkoherci divadla Nitka z Písku.

Presadili sa aj naše vína

Do V. Krtíša neprišli z tohto družobného, západočeského mesta iba herci, ale aj delegácia poslancov tamojšieho mestského zastupi-

telstva. Podobne ako všetci návštevníci si okrem kultúrneho programu mohli vychutnať kvalitný burčiak, vínko i špeciality nášho regiónu, ktoré pripravili miestni podnikatelia i niektoré okolité obce. Súčasťou vinobrania je aj tradičná výstava ovocia a zeleniny našich

záhradkárov a samozrejme aj súťaž vín. V tomto roku prihlásili do súťaže vinári z celého Slovenska až 209 vzoriek, o 51 viac ako minulý rok. Svojou kvalitou sa medzi nimi presadili aj vinári z nášho regiónu, ktorí získali aj tie najvyššie ocenenia. Titulom šampión Vinobrania 2012 boli ocenené Muškát žltý, neskorý zber, 2011 z produkcie Vinohrady a pivnica Zsigmond, Vinica, v kategórii biele

Na súťaži vín si spomedzi 209 vzoriek z celého Slovenska ocenenie šampióna odniesli aj vinári z nášho okresu. Až dve vzorky vína zo spoločnosti Agro-Movino, s.r.o., získali titul šampióna a ocenenie prevzali zľava Ing. Ondrej Celleng a Ing. Peter Pál. Za spoločnosť Pivnica a vinohrad Zsigmond Vinica Ladislav Zsigmond a ocenenie pre Vitis- Janka Ďuríková prevzal Ing. Ondrej Ďurík.

Vinári odovzdali veniec z tohtoročnej úrody vinnéj révy primátorovi, ktorý neodolal ukázkovým šľavnatým bobuliam.

Burčiaku či kvalitnému vínku z Agro-Movina, s.r.o., neodolali ani mladé slečny.

Súčasťou vinobrania je každoročne aj výstava záhradkárov a súťaž o Jablko roka. Jablko roka odrody Gloster dopestoval Jozef Balog za jablko. Druhý bol Ing. Pavol Uhrín zo S. Plachtiniec a tretí František Orem z Veľkej Vsi nad Ipľom.

Či porota tohtoročnej súťaže rozhodla správne v bodovaní vín, sa návštevníci mohli presvedčiť na degustácii. Kvalitným vínam neodolali ani Ing. Jozef Sulaček, Ján Petroch, Mgr. Janka Dulová a Mgr. Ľubo Dula.

Pre milovníkov skupiny Čechomor vzácne foto do albumu. Zľava - Darinka, Timea, Veronika a Lenka s frontmenom skupiny Karlom Holasom

tiché suché vína. Medzi ružovými vínami získalo tento titul víno Rulandské modré rosé, výber z hrozna, 2011, Janky Ďuríkovej - VITIS, Opatovská Nová Ves. V kategórii červených tichých vín ostatných udelila titul šampióna odborná porota Frankovke modrej, ľadové víno 2011, zo spoločnosti Agro-Movino, s.r.o., V. Krtíš. Táto spoločnosť získala aj cenu primátora za Devín, hrozienkový výber 2011 a tiež aj cenu za najlepšiu kolekciu, keď vinári z Agro-Movina, s.r.o., získali 6 zlatých, 7 strieborných a 3 bronzové medaily.

Okrem už spomínaných výrobcov vín, získali viaceré ocenenia za svoje vína aj Vino Natural, Domin a Kušický, V. Krtíš; Ing. Jozef Képeš, Čebovce; Ing. Alojz Zapletal - IZONA, V. Krtíš i Dalibor Vaník z M. Kameňa. Ako je vidieť, našim vinárom sa darí a kvalita vín z nášho regiónu sa presadzuje aj doma. Z kvality našich vín majú radosť domáci milovníci dobrého vína a očakávajú, čo pre nich vinári pripraví v budúcom roku.

-P. GAŠPAROVIČ-

Záhradkári darovali stromčeky na Dolnú zem

Záhradkári a drobní pestovatelia ovocia a zeleniny sa každý rok predstavia so svojimi výpestkami na okresnej výstave Slovenského zväzu záhradkárov (SZZ) v rámci Vinobrania. Súčasťou výstavy je aj súťaž - Jablko roka.

Porote sa najviac páčilo jablko odrody Gloster, ktoré dopestoval Jozef Balog z V. Krtíša zo ZO Priemstav. Na druhom mieste skončil Ing. Pavel Uhrín zo Stredných Plachtiniec s jablkom odrody Jonagored a tretí bol František Orem z Veľkej Vsi nad Ipľom s odrodou Mutsu.

Krásu jablák, ale napríklad aj obrovskú tekvicu rodiny Nociarovej a ďalšie nádherné výpestky ovocia a zeleniny našich záhradkárov, obdivovali aj hostia z Písku, rumunského Nadlaku i predseda Republikového výboru SZZ Ing. Eduard

Na výstave ovocia a zeleniny odovzdal predseda SZZ Ing. Jakubek (vpravo) predsedovi Mestskej organizácie v Nadlaku Pavlovi Krokočovi 55 stromčekov. Toľko, koľko rokov existuje SZZ.

Jakubek a tajomník JUDr. Juraj Korček. Predstavitelia zväzu však neprišli do V. Krtíša iba na výstavu, ale aj preto, aby odovzdali dar rumunským záhradkárom z Nadlaku. Záhradkári už niekoľko rokov udržiavajú dobré vzťahy s Dolnozemskými Slováckmi v tomto meste, preto táto najvyššia záhradkárom na veľkokrtíšskom Vinobraní odovzdali 55 stromčekov. Presne toľko, koľko uplynulo rokov od vzniku záhradkárskeho zväzu. Pre stromčeky prišiel vo V. Krtíša predseda Mestskej záhradkárskej organizácie v Nadlaku Pavel Krokoč a Ján Kukučka, známy historik, ktorý sa zaoberá osídľovaním Dolnej zeme Slováckmi. Aby sa stromčeky dobre prijali v rumunskej pôde, pridal im slovenskí záhradkári „na polievanie“ aj kvalitné vínko z nášho regiónu. Dúfajme, že o niekoľko rokov sa aj rumunskí priatelia predstavia na našej okresnej výstave plodmi možno práve z tohto daru.

- P. G. -

V Dačovom Lome si uctili striebro vo vlasoch

Obecné zastupiteľstvo obce D. Lom a vedenie obce na čele so starostom Štefanom Škrabanom si vážia svojich občanov, ktorým sa už rokmi zostriebriili skráne. Vážia si ich prácu, ich skúsenosti i múdrosť nadobudnutú rokmi

Starosta obce Štefan Škraban si uctil svojich seniorovpozvánkou do divadla

Najmä pre nich, ale aj pre potešenie ostatných občanov, pripravili organizátori pri príležitosti začiatku mesiaca úcty k starším malé kvapenie. Pozvali ich do divadla.

Na javisku miestneho kultúrneho domu sa pred plnou sálou predstavili Dačovolomčanom členovia Občianskeho združenia Divadlo bez groša v komédii Pozvanie na husacinu, alebo tri hrste fazule od autora Mariana Sklenku. Diváci odmenili účinkujúcich potleskom, ktorým sa pred zaplneným hľadiskom a vnimavým publikom vždy dobre hrá. A v sobotný podvečer 29.9. o to zvlášť, že aj herci prispeli svojou troškou k ucteniu si šedin ľudí, ktorí si to za svoju prácu a skúsenosti zaslúžia.

-P.G.-

Nenechajte si ujsť jediný koncert skupiny Horkýže Slíže na Slovensku!

hrkofest uvádza

Október Kvasfest

PIVNÝ FESTIVAL

KONCERTY:

HORKÝŽE SLÍŽE

VANDALI KARPINA BEFORE THE ZERO DAY

VELKÝ KRTÍŠ

BABIČKIN DVOR

19. OKTÓBER (PIATOK)

o 19:00

www.agenturakvas.sk

Život je predsa dar a je krásny...

...aj týmito slovami básnika sa za všetkých organizátorov prihovorila skôr narodeným občanom Želoviec pracovníčka tunajšieho obecného úradu Mária Jadroňová poslednú septembrovú nedeľu. Celé podujatie slávnostne otvoril starosta obce Ing. Július Makó, CSc. a po ňom sa občanom prihovoril aj miestny farár Mgr. Hanzen. V tento deň pripravil obecný úrad za finančnej podpory firmy ABG - Želovce s.r.o., nielen pre svojich skôr narodených spoluobčanov, kultúrno - spoločenský program. Jeho sprievodnou akciou bola výstava výtvarných prác troch autorov.

*Každý človek má svoj strom,
kdesi v božom sade. Všade.
Podobá sa našim dňom. Konáre nám skrýva v duši.
Korene má z detských snov.
Každý rok má na ňom lístok a my vrásky na tvári.
Chvilke bez slov, menej istôt, no i úsmev očarí.
S každým rokom strom je krajší, ale my sme už len starší.
Ešte o mak, máčny mak, vlečieme sa ako ráčik,
každý krôčik, krátky rôčik.
A čas tiká tik-tak, tik-tak...
I tak i tak budme šťastní.*

Grafické listy vystavoval Zoltán Nagy, syn spisovateľa Zs. Nagy Lajosa, olejomalby poskytol Štefan Bojtoš zo Želoviec a do tretice sa predstavil aj mladý autor, sedemnásťročný žiak Tomáš Páriš z Veľkého Krtíša.

Program začal už doobeda omšou, ktorú slúžil Mgr. Erik Hanzen, správca želovskej farnosti. Neskôr mal ešte jednu milú povinnosť - vysvätil pamätník padlým v prvej i druhej sv. vojne. Okrem duchovného slova sa divákovi dostalo aj chutného pohostenia - zabiľajkových špeciáľí, ktoré s láskou pripravili pracovníci obecného úradu. Prvýkrát sa na kultúrno - spoločenskej akcii predstavili - a to priam symbolicky na začiatok Mesiaca úcty k starším - aj aktívni želovskí seniori. Títo si len nedávno - 14.9. t.r., založili s pomocou Mgr. Márie Hroncovej miestnu organizáciu Jednoty dôchodcov,

ktorá má vyše tridsať aktívnych členov. Za krátky čas od svojho vzniku už dali o sebe počuť a spolu so svojim predsedom Deziderom Mátašom sa na akciu dobre pripravili - vystavili svoje ručné práce a boli skvelými hosťmi tým, že ponúkali aj občerstvenie, ktoré sami pripravili.

Nielen občerstvenie prispelo k nálade krásneho dňa, ale aj vystúpenie zabávača a speváka Števkva Hruština s Jurkom Chlebanom.

Najemotivnejším momentom bolo predstavenie a podakovanie najstarším občanom obce. Ujala sa ho Mária Jadroňová a srdečnými slovami za všetkých taktó pozdravila seniorov:

"Všetko, čo sa deje s nami a vôkol nás, je Božia vôľa. Ak je niekomu dané dožiť sa vysokého veku v zdraví a vi-

talíte, aj to je Božia vôľa. Azda to je dobrý strážny anjel, ktorý denne-denne sprevádza dodnes vaše kroky. Tretou našou najstaršou občiankou je deväťdesiat ročná Margita Hamranová, (2.11.1922). Druhou v poradí je pani Helena Šestáková (94 ročná) narodená 5.6.1918. Hrdým prívlaskom najstarší občan Želoviec sa môže už dlhý čas pyšiť Alexander Bányai, ktorý sa v celkom dobrom zdraví 29. mája t.r. dožil 99 rokov (narodil sa v roku 1913) a ak Pán Boh dá, na budúci rok osláví úctyhodných okrúhlych 100 rokov. Nech jemu i všetkým ostatným Pán Boh dožičí ešte rad dlhých rôčkov medzi najbližšími v pevnom zdraví a

šťastí." Pripravený program, výstava i občerstvenie vniesli do života obyvateľov obce kus nedeľnej pohody a dokázali, že spolupatričnosť a úcta k šedinám v tejto obci neznamenajú iba slová. Ak si mladí ľudia čím skôr osvoja múdrosť svojich predkov nadobudnutú rokmi - uvedomia si, čo je v našom živote najdôležitejšie. A to, že šťastie prináša človeku hlavne pokoj v rodine, láska, radosť z každodenných maličkostí a najmä zdravie. Získať a osvojiť si tieto hodnoty môžu mladí práve súžitím a stretávaním sa so staršou generáciou, ale aj na každodenných obecných stretnutiach, kde sa aspoň na chvíľu zastaví čas a človek má viac času na svojich blízkych.

- J. K. -

Na úvod podujatia prítomných privítali zľava: farár Mgr. Erik Hanzen, Mária Jadroňová a starosta obce Ing. Július Makó, CSc.

Výstava obrazov a grafík. Obrazy vystavoval aj nadaný žiak Tomáš Páriš

Posvätenie pamätníka pred obecným úradom

Občerstvenie na podujatie zabezpečil Obecný úrad v Želovciach a na podujatie finančne prispela ABG Želovce, s.r.o.

Na podujatí sa prezentovala novovzniknutá miestna organizácia Jednoty dôchodcov, ktorej členovia pripravili nielen výstavu ručných prác, ale aj občerstvenie - koláče a ovocie

Katolícky farár Mgr. Erik Hanzen, správca želovskej farnosti, odsľúžil dopoludňajšiu omšu pri príležitosti stretnutia občanov Želoviec

Pohoda a príjemná atmosféra vládla medzi želovskými seniori počas celého dňa

Sucho pôtorských gazdov neprekvapilo

Jubilejný desiaty ročník prehliadky výpestkov poľnohospodárov a záhradkárov z Pôtra a okolia Gazda roka 2012, usporiadala Obec Pôtor v nedeľu 23.9. Až 63 vystavovateľov prinieslo do kultúrneho domu a prírodného amfiteátra ukázať, čo sa im podarilo aj v tomto suchom roku dopestovať.

Celé podujatie začalo službami božími, ktoré v evanjelickom chráme slúžili zborová farárka Mgr. Iana Maria Stiasni a námestný farár z Maškovej Mgr. Dušan Hučka. Medzi hosťami, ktorých privítali na službách Božích, boli aj poslanec VÚC BBSK MUDr. Ondrej Kollár s manželkou, publicista Ing. Ján Jančovic i delegácia priateľov z ďalekého Nadlaku z Rumunska. Celé podujatie tým získalo medzinárodný charakter, pričom aj Mgr. I. M. Stiasni pochádza z rumunského Nadlaku a Mgr. D. Hučka z Padiny v Srbsku.

Služby Božie boli poďakovaním za tohtoročnú úrodu, ktorá aj napriek nedostatku dažďa priniesla niektoré naozaj pozoruhodné plody zeme. Či už to boli obrovské tekvice, papriky, paradajky, zemiaky či rôznorodé tekvičky. Bolo sa veru na čo pozerieť a starosta obce Branislav Laco môže byť na svojich pestovateľov pyšný. Ani on neostal bokom a okrem iného prispel na výstave jedným pozoruhodným exponátom. Vetvičkou z jablone, ktorá teraz znovu zakvitla

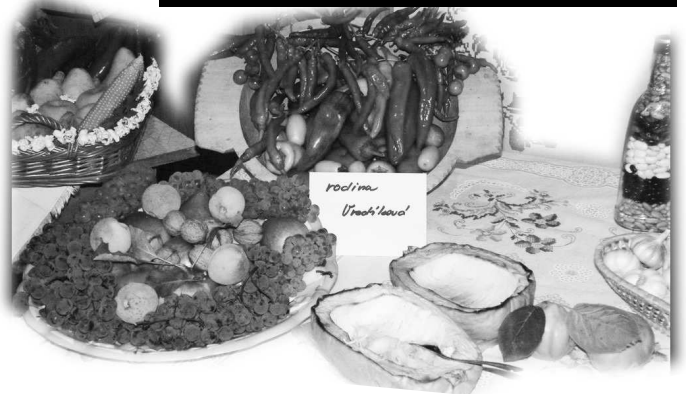
a vedľa seba sú na jednom strome dozreté plody i kvety. Pozornosť pútal aj maskot výstavy urobený, ako inak, z darov pôtorských záhrad. A že to, čo sa v záhradách dopestovalo aj dobre chutí, sa návštevníci v zaplnenom kultúrnom dome, medzi ktorých prišiel i pravidelných hosť tohto podujatia Viliam Bayer s manželkou z M. Kríša, mohli presvedčiť sami. Kolektív dobrovoľných kuchárov pod vedením zástupcu starostu Miroslava Činčuru pre nich

Vydarený desiaty ročník podujatia Gazda roka 2012 začal Službami Božími a poďakovaním za úrodu, ktorá bola bohatá aj napriek suchu. Návštevníci akcie sa mohli pokochať vystavenými plodmi zeme a pochutíť si na dobrotách, ktoré pripravili pôtorské gazdinky

Aj v rodine Vredíkovcov sa tešili z bohatej úrody

pripravil kapustnicu i halušky s kapustou a bryndzou. Pochutili si na nich nielen domáci, ale aj obyvatelia zo susedných obcí a pozvaní hostia. Na stoloch nechýbali ani sladké cukrárske výrobky, ktoré napiekli pôtorské gazdinky a varí každému účastníkovi výstavy sa ušiel aj pampúšik

od Danice Labátovej zo susedných D. Strhár. Nádherne nadýchané, jemné s marhuľovým, hruškovým i slivkovým lekvárom nemajú na okoli páru. Aby sa všetky dobroty neusadili na tele, pozívala do tancu i do spevu ľudová hudba Dominika Václava z Detvy. Na záver podujatia odmenil starosta všetkých vystavovateľov drobnými darčekovými predmetmi a majiteľ najväčšej tekvice Peter Folk získal navyše aj krhlu, ktorá sa mu veru zide. Veď nás čaká, podľa predpovedí odborníkov, ešte niekoľko suchých rokov.

-P. GAŠPAROVIČ-

ŽIVOTOPISY SLÁVNÝCH

Postavenie a bytie našich starých rodičov a rodičov, ktorí patria do vekovej kategórie nad 80 rokov, je v súčasnosti diskutované a preberané tak v rodinách, ako i celej spoločnosti denne. Dilema, či majú starí občania dožiť vo svojich domácnostiach obklopení láskou a starostlivosťou, alebo majú byť umiestnení do siete sociálnych služieb, je v niektorých rodinách veľmi rýchlo a jednoznačne vyriešená. Ekonomickú výhodu opatrovateliek v rakúskom, nemeckom a zámorskem prostredí nemá naša slovenská spoločnosť šancu dosiahnuť, preto riešenie, že každá stará mama a starý otec dostane dobre zaplatenú opatrovatelku, je nemysliteľné.

Mária Laktišová - vyrovnanosť a pokoj v tvári v 104. rokoch života

Už niekoľko rokov pôsobím v Akadémii vzdelávania, lektorujem opatrovateľské kurzy. Vidím, s akým entuziazmom a zodpovednou prípravou či z jazykového alebo zdravotného hľadiska sa vydávajú absolventi kurzov na cestu opatrovateliek či opatrovateľov. Viacerí z nich skúsili "na vlastnej koži" aj opatrovanie a súžitie so svojimi blízkymi... zložené, komplikované, ale naplnené láskou a úctou.

Nevedela som, že téma opatrovania bude pre mňa natoľko oslovujúca, že sa mi v priebehu septembra podarí niekoľko "kapitálnych úlovkov hodných kapitána zámorskej lode, ktorá loví veľryby" - ak by som chcela hovoriť novinárskym žargónom. Svojim riadkom dávam priliehavý názov podľa toho, že každý človek, ktorý sa dožíva takého vysokého veku ako osobnosti v tomto článku, je naozaj slávny... svojím spôsobom života, statočne odvedenou prácou pre spoločnosť, výchovou svojich detí a predovšetkým zachovaním harmónie a krásy života, ktorá v dnešnom uponáhlanom čase strednej a mladšej generácii uniká pomedzi prsty. To, ako žili naši dlhovekí občania, je čítania hodné nielen v októbrom mesiaci ale počas celého roka.

Krásy slovenských hradov a zámkov sú v letnom období atraktívne aj pre našich občanov. Ak sa dáte napr. v Topoľčiankach do reči so známymi, ktorí vás pozvali na prehladku Topoľčianskeho zámoka a

Národného žrebčína, dozviete sa aj také veci, ktoré vás nenechajú chladnými a rozčítite sa nad životným príbehom pani

Márie LAKTIŠOVEJ, rodenej Ondriášovej, ktorá 3. mája 2012 oslávila

104. narodeniny

Rodáčka z Topoľčianok žije v spoločnej domácnosti so svojou

ných časov a je odovzdávané aj mladším členom rodiny. Zať na 100. výročie narodenia svojej svokry spísal jej životopis a zložil aj báseň. Detstvo i dievčenské roky Márie boli ťažké, poznačené prácou a pomocou svojim rodičom. Po vydaji za manžela Michala Laktiša naďalej pomáhala svojim mladším sestram. Z manželstva sa narodili najskôr dcéra a potom syn. Manžel pani Márii zomrel na 40. narodení

Pani Mária (vľavo) s dcérou Katarínou a rodinným známym. Vľavo lyžička z príbehu pani Márie.

dcérou a zaťom, keďže však aj dcéra má už pekných pár ročiek, do domácnosti chodí opatrovatelka na štyri hodiny denne a pomáha v rodine s tromi členmi vo vysokom veku podľa potreby napr. s obliekaním, hygienou a prípravou jedla. Pani Laktišová je pokojná kludná osôbka so živým záujmom o všetko dianie. V dňoch, keď je dobré počasie, sedí vonku pod bránou, kde sa nachádza zásluhou jej zaťa rodinné múzeum.

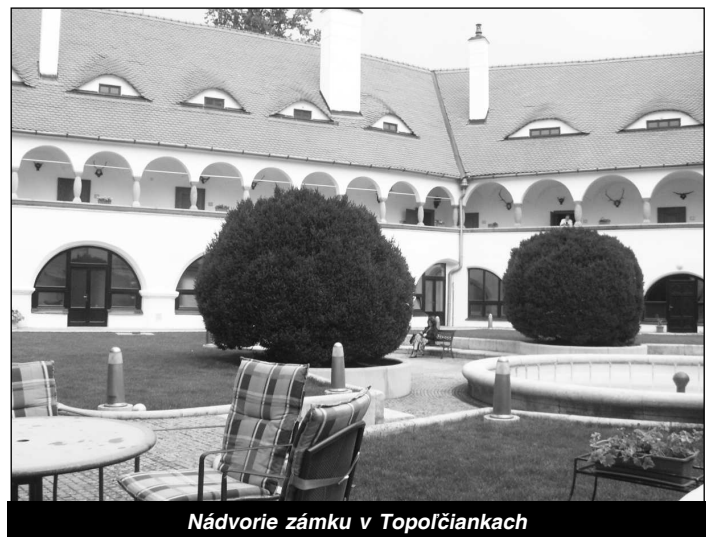
Život malej Márie sa odvíjal od histórie mlynársko - olejársko - poľnohospodárskej rodiny, do ktorej sa dievčatko narodilo. Pod starostlivou opaterou mamičky a babičky žila svoj niekedy i ťažký a smutný život Mária spolu so svojimi sestrami. Otecka odprevádzali na front prvej svetovej vojny s mamičkou, ktorá tretie dievčatko len nosila pod srdcom... Otec sa vrátil z vojny ranený a stal sa vojnovým invalidom. Snažil sa rodine pomáhať ako vedel starostlivosťou o hospodárstvo. V tejto rodine sa odjakživa žilo pod znamením hlbokého vierovyznania, ktoré trvá až do dneš-

stav za veľmi zlý a čudovali sa, keď prežila a dožíva sa takéhoto vysokého veku. Mária Laktišová má deväť pravnúčat a už jedno praprapravnúčatko. Svoje narodené vnúčatká obdarúva agnuštekami Panny Márie. Plnými priehŕstami rozdáva lásku svojim blízkym. Nezabudla na príbehy zo života, ako išla k prvému svätému prijímaniu a nemala biele oblečenie, no dobrá starká jej z čepcového plátka ušila bielu sukničku a blúzku... známe historky z pobytu prezidenta Masaryka v Topoľčiankach, ktorý obdaroval ženy idúce na trh a mamka pána Beňuša takto kúpila pre neho košelu. No a tieto historky už dopĺňa spolu so svojim zaťom, ktorý bol vtedy malým dieťaťom a dcéra prezidenta Masaryka mu darovala malú striebornú lyžičku. (pozn. Alica Masaryková zakladateľka sociálneho školstva, Československého červeného kríža, aktivistka v Lige proti tuberkulóze).

Na storočnicu pani Márie Laktišovej spočítal pán Beňuš, že prežila 2 cisárov, 12 prezidentov a 9 pápežov, takže pamätá ozaj veľa...

MELICHER Jozef, narodený 15. 11. 1915

Je najstarším občanom Modrého Kameňa v súčasnosti. Ako 17 ročnému mu zomrela matka. Práve sa začal učiť za strojného zámočníka v Piešťanoch, keďže matka chorľavela, otec ho odvolal z učenia domov. Starší brat sa už učil v Prahe za čašníka. Pán Melicher si dátum smrti svojej matky pamätá presne, hovorí to na Jozefa v roku 1932 jeho matka zomrela. Po smrti matky ho brat podporoval ako vedel, zabezpečil mu aj prácu čašníka v hoteli. V roku 1957 išiel na vojenčinu a po príchode domov našiel svoje čašnícke smokinky splensnené, lebo brat sa o ne slabo staral. Podal si žiadosť za príslušníka finančnej stráže, bol prijatý, určený do Obcekovy, pôsobil aj v Maškovej (Pokračovanie na str. 9)

Nádvorie zámku v Topoľčiankach

**Jozef Melicher - najstarší
Modrokamenčan
- na fotografii
so svojím synom**

(Dokončenie zo str. 8)

pri Lučenci, prežil povstanie a dostal sa až na Poľanu. Po fronte pôsobil v Čelároch a preložený bol do Slovenských Ďarmôt. Oženil sa a má dvoch synov. Jeden je v Košiciach a s druhým žije v spoločnej domácnosti.

Jeho pracovná kariéra mala aj ťažké obdobie, v čase komunistického režimu bol predčasne prepustený zo štátnej služby. Zamestnal sa na STS vo Veľkom Kríši, kde pracoval 36 rokov a 16 rokov po dôchodku.

Pád komunizmu priniesol Jozefovi Melicherovi zadostučinenie v podobe ospravedlnenia podpísaného Ladislavom Pittnerom a dodatočné povýšenie na poručíka. Peripetie ho dostihovali aj pri upozornení o nezaplatení členského za celý rok, ktoré J. Melicher splatil symbolickou korunou. Obdobie ukončenia členstva v strane uvítal s veľkou radosťou a členskú knižku veru roztrhal... Vierovyznania sa však nevzdal nikdy.

Ako Jozef Melicher hovorí, privrzi-li ho roky. Jeho denný režim je prispôbený tomu, aby nesedel, pohyboval sa. Dával si pozor najmä počas letných horúčav. Syn, s ktorým žije, má danosť, že vie dobre pripravovať jedlo - otec je spokojný aj s ovocím a doplnkami, čo mu syn zabezpečuje. Kolko vládze, toľko sa ešte činí na dvorčeku a v predzáhradke a hlavne myslí dopredu ...

Pri týchto spomienkach si spomína na svoju staršiu sestru, ktorá sa vydala do Uruguaa za domorodca, nevie o nej ani či žije, ale spomína, že by v auguste mala 100 rokov. Pán Melicher podotýka, že do stovky má ešte 3 roky a je samozrejme, že s drobnou nedoslýchavosťou má tento čiperný pohyblivý pán predpoklady, že sa takého veku dožije. Starý pán je vďačný, že sa zaujímate o ľudí v takom vysokom veku... a my sme zase získali ďalší príklad človeka, ktorému život i pán Boh dožičil dar šťastného bytia... má 3 vnúčatá a 4 pravnúčatá.

jazyk nie," mi veľmi intenzívne a presne dáva prvé informácie. Choroba postihla pani Martušku spôsobom zlomenia stehennej kosti a kĺbu. Podľa slov svojej dcéry nevyzeral stav po úraze tak nádejne, ako to je teraz. Pani Sirágieová vzhľadom na svoj zdravotný stav potrebuje pomoc i spoločnosť a tú jej robí pani Mária. Pani Sirágieová mala tri deti, všetky sú vysokoškolsky vzdelané. V rodine sú vnúčatá aj pravnúčatá (spolu je ich 13).

Pani Marta je obklopená nielen pozornosťou a starostlivosťou svojej spoločníčky, ale aj pravidelnými návštevami dcéry Želky, ktorá žije v Modrom Kameni. Deti Elenka a Peter, žijúce v Bratislave a Banskej Bystrici ju navštevujú podľa mož-

Modrokamenský kostol

Denný režim má 89 ročná pani jednoduchý, pokojný a kludný. Najprv ranná hygiena, neskôr o takú hodinku sú raňajky a trávenie času pri denných činnostiach aktívnej panej, ktorá číta, lúšti krížovky, háčkuje, počúva rádio a sleduje obľúbené televízne seriály ako Doktor z hôr a Pošta pre Teba. Pani Sirágieová je veriaca, rádio Lumen jej napĺňa potrebu viery. Obedy jej poskytuje školská strava.

Pri rozhovore s ňou o zážitkoch z rodinného či pracovného života vás napadá, že hovoríte so šarmantnou noblesnou dámskou, ktorá nosila voľakedy vlastnoručne uškované biele i čierne rukavičky, lebo to bolo v móde. Šarm jej neubudol ani vo veku 89 rokov... Ak položíte otázku, či vždy bola takéto usmievavá, očarujúca, svoje rozprávanie vám doplní príbehmi starostlivosti o deti i vnukov, z pracovného prostredia a dostanete uistenie, že boli aj ťažké chvíle v jej živote. Pracovala a starala sa o deti, ale nezabudla na starú pravdu, že "za úsmev nič nedáte" a nikdy sa na nikoho nehnevla a nehnevá. Pamäť jej slúži výborne, pri popise pána, ktorého som stretla cestou z kostola, mi okamžite vie povedať, kto to je...

No a príbehy z jej života o pridelených topánkach, ktorých voľakedy nebolo dosť, o vnukovi, ktorý nebol dobrým jedákom a pán doktor mu povedal, že vyzerá ako z koncentráku či o nadriadenom pani Sirágieovej v Jednotárskom výkupu, ktorému poradila pani Martuška, že má vrátiť diplom, sú práve tak očarujúce ako pani Marta Sirágieová sama. Aj v tomto prípade je život zázračným čarodajníkom, kde nadelil síce slabosť telesných síl, ale istotu slova a duševného optimizmu neubral...

Perlička: Ján Amos Komenský rozdelil obdobia života človeka na niekoľko etáp, tú poslednú pomenoval u muža ako "kmeťovstvo" a ženu nazval "sešlou bábou"...

Ako by asi nazval súčasníkov vo veku od 89 do 104 rokov nám už tento pedagóg neporadí, ale vieme, že osobnosti, ktoré sme vám práve predstavili, žijú svoju dlhovekosť prirodzeným, krásnym, jednoduchým a ľudským spôsobom, a práve preto sa dožili takého vysokého veku.
- Mgr. MARGITA PÁSZTOROVÁ -

Jozef Melicher - zahĺbený do svojich spomienok

**MARTA SIRÁGIOVÁ,
r. HRIVNÁKOVÁ,
nar. 28.6. 1923**

Pani Martuška ma víta vo dverách svojho domčeka, lebo spoločníčka Mária Púšpókiová bola v kostole. Rodáčka z Modrého Kameňa je známa svojou zhovorčivosťou, podľa slov svojej svokry "bolí k o , ale

ností. Vnuci nezabudnú prísť starkú pozrieť, ohlásit sa, že sú doma a potom rozlúčiť... Každoročne má pani Martuška návštevu rodiny zo Švédska. Práve tu sa pani Sirágieová prejavuje ako pravá rodáčka, kochá sa v porcelánových zvončekoch z Modrého Kameňa a tie sú prichyšané práve pre zahraničnú návštevu.

**Pani Marta Sirágieová z Modrého Kameňa
s dcérou Želkou a spoločníčkou Máriou**

Literárne leto v znamení Príbeliec

Klub dôchodcov V. Krtíš aj po presťahovaní sa do nových priestorov na Ul. SNP, pokračuje vo svojich tradičných a obľúbených podujatiach. Jedným z nich je aj pravidelné stretávanie sa s literatúrou a spisovateľmi z nášho okolia, ktoré sa v spolupráci s Hontiansko-lpeľským osvetovým strediskom snažia pripraviť pre svojich členov v každé ročné obdobie.

Po letných prázdninách sa podarilo na Literárne leto v stredu 12.9. organizátorom zabezpečiť zaujímavého hosťa. Bola ním bývala učiteľka, spisovateľka Mgr. Anna Kollárová - Cielová z Príbeliec, ako však sama hovorí, necíti sa byť spisovateľkou, ale iba obyčajnou ženou, ktorá miluje svoju rodinu, Boha a váži si skromných a dobrých ľudí. Na stretnutí s čitateľmi v Klube dôchodcov hovorila Mgr. A. Kollárová - Cielová o svojich literárnych začiatkoch a predstavila svoje knihy, z ktorých prečítala aj niekoľko úryvkov za hudobného sprievodu svojho manžela.

Autorka začala písať až po odchode do dôchodku preto, že to slúbila svojmu otcovi. Ten jej ešte v detstve rozpovedal životný príbeh svojich rodičov a ona mu vtedy prisľúbila, že ich pohnutý život zasvätený vzájomnej láske zveční aj v písomnej forme. Svoj slub dodržala a jej prvotina "Zlomená ruža" je príbehom jej starých rodičov. Je to príbeh tragickej lásky dvoch mladých ľudí, ktorý napísal sám život a ktorý sa odohráva na začiat-

ku minulého storočia v Príbelciach. Okrem osudov obyčajných ľudí sa čitateľ zoznámí s ich zvykmi, národným a náboženským povedomím príznačným pre obdobie, v ktorom sa dej románu odohráva.

Aj druhá kniha "Cesta za snom" rozpráva príbeh z prostredia rodiny Mgr. A. Kollárovej-Cielovej. Je to vlastne príbeh jej otca, ktorého veľkou túžbou bolo stať sa lekárom. Zložitá cesta k tomuto cieľu ja vykreslená na pozadí historických premien po 2. svetovej vojne a v kontexte s osobným a rodinným životom.

Verná svojmu rodnému prostrediu ostala spisovateľka aj vo svojej tretej knihe "Biela studňa". Je to príbeh lásky s prvkami "fantasy", ktorých stretnutie pri studničke vyvolá rad nečakaných zvrátov a udalostí. Zázračná studnička sa nachádza neďaleko Príbeliec, okolo ktorých lesy dýchajú tajnom a prebúdajú bujnú fantáziu.

Po prozaických dielach pripravuje Mgr. A. Kollárová-Cielová do vydania knihu poézie, z ktorej niektoré básne svojim melodickým a prí-

Na stretnutí s čitateľmi v Klube dôchodcov hovorila Mgr. A. Kollárová - Cielová o svojich literárnych začiatkoch a predstavila svoje knihy

jemným hlasom prečítala v klube pozorným poslucháčom. Popoludnie s touto spisovateľkou a jej tvorbu bolo pre všetkých, ktorí prišli na Literárne leto, príjemným spštením a stretnutie s touto "obyčajnou" ženou poučným a neobyčajným. Členovia klubu už te-

raz netrpezlivo čakajú čo im Mgr. Andrej Babiari z HIOS-u pripraví na zimné stretnutie s literatúrou i na ďalšie programy Klubu dôchodcov, ktoré pripravujú spoločne s vedúcimi klubu Margitou Gajdošíkovou a Tatianou Kuchtovou.

-P. GAŠPAROVIČ -

Návšteva spisovateľky bola pre členov klubu príjemným spštením aktivít

Zepter
Medical

• Kde vás môžu ľudia navštíviť a odkedy pôsobíte vo VK ?

„Zepter Medical otvoril svoju regionálnu pobočku vo V. Krtíši 1.8.2012. Všetci, ktorí majú zdravotné problémy a potrebovali by informácie o liečebnej terapii, sa môžu prísť informovať, a taktiež bezplatne ošetriť

Vyskúšajte svetelnú terapiu aj vy

O jej účinkoch a nedávno otvorenej pobočke spoločnosti Zepter Medical vo V. Krtíši sa rozprávame s Danielom Poliakom:

do Všeobecnej nemocnice s poliklinikou na 1. poschodí oproti oddeleniu klinickej biochémie.“

• Čo je to vlastne BIOPTRON ?

„BIOPTRON je certifikovaný lekársky prístroj vyrobený vo Švajčiarsku, zjednodušené sa dá povedať, že ide o svetelnú terapiu polarizovaným svetlom, ktorá sa využíva pri prevencii a liečbe mnohých zdravotných problémov. Tento lekársky prístroj je vhodný pre celú rodinu, pretože je bezpečný, účinný, určený na mnoho indikácií a hlav-

ne nemá nežiaduce účinky.“

• Na čo sa teda aplikuje, a aké má účinky pre zdravie?

„Tento lekársky prístroj má klinické hodnotenie v piatich odboroch, a to: stomatológia, dermatológia, gynekológia, chirurgia, rehabilitačná a športová medicína. Zmierňuje bolesti, podporuje hojenie rán, pôsobí protizápalovo, pri úrazoch ako sú pomliaždeniny, vyklbenia, vyvrtnutia, preslenia, rezné rany, podliatiny, ale napríklad aj pri popáleninách, taktiež pri otvorených ranách po operácii a

lebo vrede predkola a množstve ďalších zdravotných problémov. Jeho využitie je naozaj široké.“

• Aké zdravotné prístroje ešte prezentujete ?

„V súvislosti s Bioptronom ponúkame aj farebnú terapiu, zákazníci sa u nás stretnú aj s mnohými zdravotnými pomôckami, ďalej máme unikátnu čističku vzduchu TherapyAir iOn s piatimi filtrami a generátorom záporných iónov, čističku vody EdelWasser a ďalšie zdravotnícke prístroje a výrobky.“

(Kontaktné údaje a otváracie hodiny pobočky nájdete na str. 17)